

РЕШЕНИЕ

№ 618

гр. София, 04.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 02.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Клавдия Дали, като разгледа дело номер **11115** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.268 ДОПК и е образувано по жалба на А. Ц. К. срещу Решение № ПИ-357/ 29.10.2020г. на директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С200022-022-0052164/ 11.08.2020г.

Жалбоподателят оспорва решението с доводи, че съгласно чл.195, ал.1, т.2 ДОПК обезпечение се налага по отношение на установени изискуеми публични вземания, което обстоятелство в неговия случай не е налице.

Иска се отмяна на решението и отмяна на постановлението. Претендират се и разноски.

Ответникът, директорът на ТД на НАП С., чрез процесуалния си представител иска съдът да остави жалбата без уважение и моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е допустима като подадена от легитимирано лице, в срок и срещу подлежащ на обжалване акт.

От фактическа страна се установява следното:

Със Съобщение за доброволно изпълнение изх. № С200022-048-0077912/ 20.07.2020г. /л.36/ А. К. е известен, че в ТД на НАП С. под №[ЕИК] от 2020г. е образувано изпълнително дело за неплатени от него публични задължения, а именно: ДОО по декларация обр.6 за период 01.01.2014г. – 31.12.2014г. в размер на 894,60 лв. главница и 474,32 лв. лихва; за здравно осигуряване по декларация обр.6 за периода 01.01.2018г. – 31.12.2018г. в размер на 244,80 лв. главница и лихва 30,40 лв.; за ДОО

по декларация обр.б за периода 01.01.2018г. – 31.12.2018г. главница 710,45 лв. и 88,22 лв. лихва и за здравно осигуряване по декларация обр.б за периода 01.01.2014г. – 31.12.2014г. в размер на 160,76 лв. главница и 160,76 лв. лихва. Преписката не съдържа данни кога съобщението е станало достояние на жалбоподателя.

На 11.08.2020г. публичният изпълнител издава Постановление за налагане на обезпечителни мерки с мотив, че ще се затрудни събирането на установеното и изискуемо публично вземане по изп. дело №[ЕИК]/ 2020г. по описа на дирекцията в размер на 2820,90 лв. на А. К., поради което е наложен запор върху моторно превозно средство лек автомобил марка Опел модел М., рег. [рег.номер на МПС], произведен през 2006г. с балансова стойност 0 лв. Липсват данни кога постановлението е връчено на К., който го оспорил пред директора на ТД на НАП С..

С Решение № ПИ 357/ 29.10.2020г. ответникът оставя жалбата без уважение с аргументи, че изпълнителните основания – декларации обр. б изхождат от самия жалбоподател и той следва да е наясно с размера и падежа на задълженията по тях. Според териториалния директор щом К. твърди несъразмерност на наложеното обезпечение, в нейна тежест е да посочи друго секвестрируемо имущество, върху което да се насочи изпълнението.

Други доказателства от значение за предмета на спора по делото не са ангажирани.

Съдът при тази фактическа обстановка от правна страна приема следното:

Съгласно чл.197, ал.3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако: а) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; б) не съществува изпълнително основание; или в) не са спазени изискванията за налагане обезпечителните мерки по чл.195, ал.5 ДОПК.

Първото отменително основание по чл.197, ал.3, пр.1 ДОПК в случая не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото от А. К. са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложения с ПНОМ запор върху МПС.

Второто отменително основание по чл.197, ал.3, пр.2 ДОПК също не е налице, доколкото изпълнителните основания – декларации обр.б не се оспорват нито като валидност, нито като ликвидност и изискуемост на отразените в тях публични задължения

Противоречивите позиции на страните по делото касаят преценката на третото отменително основание по чл.197, ал.2 ДОПК – дали обезпечителните мерки са наложени при установена обезпечителна нужда.

Производството по принудително изпълнение спрямо А. К. е висящо към 11.08.2020г. със следващата се от това допустимост на акцесорното спрямо него обезпечително производство.

Съгласно чл.195, ал.3 ДОПК всички видове обезпечителни мерки се налагат с постановление на публичен изпълнител. В съответствие с това ПНОМ изх. № С 200022 022 0052164/ 11.08.2020г. е подписано от В. К., старши публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С.. Спазена е писмената форма с всички задължителни реквизити съгласно чл.196, ал.1, т.1-9 ДОПК. Доводите на публичния изпълнител са лаконични: ще се затрудни събирането на установено и изискуемо публично вземане по изп. дело №[ЕИК]/ 2020г. Публичният изпълнител не сочи конкретни факти, с които аргументира възприетата обезпечителна нужда.

Предприемането на обезпечителните мерки законът свързва с наличието на определен

риск за събиране на публичното вземане. Налагането на обезпечителните мерки е въпрос на оперативна самостоятелност на публичния изпълнител, в чиято тежест е да извърши самостоятелна преценка дали без налагането на мерките събирането на задълженията за задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Изводът на публичния изпълнител следва да се основава на анализ на конкретно посочени факти и данни, така че да може да бъде извършена преценка дали са изпълнени изискванията на закона (чл.169 АПК) и спазен ли е принципът на съразмерност по чл.6 от АПК. В разглеждания случай съдът намира, че в постановлението и потвърждаващото го решение липсват конкретни мотиви, които да правят обосноваването извода, че без налагането на предварителните обезпечителни мерки ще се затрудни събирането на публично задължение.

Съгласно чл.195, ал.7 ДОПК обезпечението трябва съответства на публичното вземане, чието събиране гарантира. Така законът изисква съпоставимост на двете величини, определя размера на публичното вземане като максимум на обезпечението, като позволява кумулацията на мерки по чл.198, ал.1, т.1–4 ДОПК до този праг съгласно чл.198, ал.2 ДОПК и забранява неговото превишение. В случая е допусната сочената непропорционалност – публичните задължения на К. възлизат на 2820,90 лв., а е наложен заповор върху моторно превозно средство, което, макар с година на производство 2006г., липсват данни да е спряно от движение.

С оглед изложеното, Решение № ПИ-357/ 29.10.2020г. на директора на ТД на НАП–С. ведно с потвърденото с него ПНПОМ като незаконосъобразно издадени следва да бъдат отменени.

Основателно е при този изход на спора и своевременно заявеното от жалбоподателя искане за присъждане на разноски, каквито той е направил за заплащане на 10 лв. държавна такса по жалбата.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на А. Ц. К., Решение № ПИ-357/ 29.10.2020г. на директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С200022-022-0052164/ 11.08.2020г.

ОСЪЖДА Териториална дирекция на НАП С. да заплати на А. Ц. К. 10 (десет) лв. разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: